Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

11 Μαρτίου 1910: Ἐκλέγεται Μητροπολίτης Σμύρνης καὶ κηρύσσει τὴν ὁμόνοιαν

39ον

Ἐνῶ ὁ Χρυσόστομος ἔτρωγε γιὰ δεύτερη φορὰ τὸ πικρὸ ψωμὶ τῆς ἐξορίας στὴν Τρίγλια, οἱ δημογέροντες, οἱ ἔφοροι καὶ οἱ κάτοικοι πάσης κενουμένης Μητροπόλεως ἐζητοῦσαν ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα νὰ πληρωθῆ ἡ χηρεύουσα ἕδρα διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Χρυσοστόμου.

Αὐτὸ συνέβη καὶ στὴν Σμύρνη, ὅταν, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1910, ἀπεβίωσεν ὁ σεβάσμιος γιὰ τὴν σοφία του καὶ τὴν πραότητα Μητροπολίτης Σμύρνης Βασίλειος.

Τὴν 11ην Μαρτίου 1910 συνῆλθεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακεὶμ γιὰ τὴν πλήρωσι τῆς χηρευούσης ἕδρας. Ὁ Ἰωακεὶμ, ἀνεξίκακος, ὥστε νὰ λησμονήση τὴν ὀξεῖαν ἐπίθεσιν κατ' αὐτοῦ τοῦ Μητροπολίτου Χρυσοστόμου, δίκαιος, διὰ νὰ ἀναγνωρίση τὴν ἀγαθὴν κατὰ βάθος φύσιν του καὶ τὴν μεγάλην ἀξίαν του, ἐπρότεινε τὸν Μητροπολίτην Χρυσόστομον διὰ τὴν πλήρωσιν τῆς χηρευούσης ἕδρας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης. Μετὰ τοῦτο κατῆλθον εἰς τὸν πατριαρχικὸν ναὸν οἱ συνοδικοὶ ἀρχιερεῖς, τελεταρχοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Πισιδίας Κωνσταντίνου, ψηφολεκτῶν ὁρισθέντων τῶν Μητροπολιτῶν Ζαζαγαθουπόλεως Δωροθέου καὶ Προκοννήσου Σωφρονίου καὶ ὑποψηφίων τεθέντων τῶν Μητροπολιτῶν Δράμας Χρυσοστόμου, Φιλιππουπόλεως Φωτίου καὶ τοῦ μεγάλου ἱεροκήρυκος τῶν Πατριαρχείων Γρηγορίου, ἐξελέγη ταχυμφηφεῖ Μητροπολίτης Σμύρνης ὁ Δράμας Χρυσόστομος. Οἱ συνοδικοὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπου ἐκλήθη ὁ νέος Μητροπολίτης καὶ ἐκεῖ ἐγένετο τὸ μήνυμα τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ Σμύρνη ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Μητροπολίτου Χρυσοστόμου ἐδονήθη ἐκ χαρᾶς. Ἀπειρία συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων ἔφθασεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ἀπαντᾶ: «Ὑγρὰ ἀποσπῶντες ὀμματα ἀπὸ πεφιλημένης ἐπαρχίας Δράμας αἴνεσιν καὶ δόξαν ἀναπέμπομεν τῇ οὕτω τὰ περὶ ἡμᾶς διαταξαμένῃ ἀγαθοδότιδος Προνοίᾳ Θεοῦ, καλέσαντος ἡμᾶς εἰς διαδοχὴν ἀειμνήστου Βασιλείου.

»Περιπτυσσόμενοι πάγκαλον μαρτυρικὴν Σμυρναίων ἐκκλησίαν, φαεινὸν ἄστρα Ἀποκαλύψεως, εὐαγγελιζόμεθα πᾶσαν ἡμῶν χαράν πέμποντες ἀρχιερατικὴν εὐλογίαν ἐθνοπρεπεῖ κλήρῳ, εὐσεβεῖ λαῷ. Πληρώσατε μέτρον ἡμέρας χαρᾶς, εἰρηνεύοντες μετ' ἀλλήλων, τὰ τοῦ Χριστοῦ φρονοῦντες».

Ἐπεβιβάσθη τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου «Νίγηρ» καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην. Τὰ τῆς περιπετείας του καὶ τοῦ παρ' ὀλίγον ναυαγίου ἀφηγήθημεν εἰς τὰς πρώτας συνεχείας τοῦ ἀναγνώσματός μας. Καὶ ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν δρᾶσιν του ὡς Μητροπολίτου τῆς Ἰωνικῆς πρωτευούσης.

Ἐν πρώτοις, κηρύσσει τὴν ὁμόνοια καὶ ἀγάπη. Καλεῖ τοὺς κοινοτικοὺς παράγοντας καὶ τοὺς ὑποχρεώνει νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς διενέξεις καὶ νὰ ἐργασθοῦν μὲ ὁμόνοια καὶ ἀγάπη. Μελετᾶ τοὺς κανονισμοὺς τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων, συμπληρώνει τὸ ἐκπαιδευτικὸν προσωπικόν, εὑρίσκει νέους πόρους, ἱδρύει σχολεῖα. Κατορθώνει σὲ λίγο διάστημα νὰ σκορπίση σ' ὅλους τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς μεγάλης ψυχῆς του. Δὲν ἄφηνε ποτὲ σὲ ἄλλους τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων. Ἀπεφάσιζε καὶ παρακολουθοῦσε ὁ ἴδιος.

Χαράσσει πρόγραμμα κοινωνικῆς πολιτικῆς. «Ὑγιὴς καὶ εὔρωστος κοινωνία — λέγει — εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν αὐτομάτως ἀναπηδοῦν τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τὰ ἐργατικὰ καὶ μαθητικὰ συσσίτια, τὰ ἄσυλα τῶν ὀρφανῶν, τὰ φροντιστήρια τῶν ἐργαζομένων κορασίδων, τὰ ἱδρύματα τῆς προστασίας τῶν βρεφῶν, τὰ δημοτικὰ μαιευτήρια, τὰ ἀναρρωτήρια τῶν καχεκτικῶν μαθητῶν, ὅλα τέλος τὰ πολλαπλᾶ ἱδρύματα τῆς κοινωνικῆς προνοίας, ἄνθη τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, δι' ὧν προστατεύεται ἡ ὑγεία, προλαμβάνεται ἡ ἀναπηρία καὶ ἀνακουφίζεται ὁ πτωχός, χωρὶς νὰ τείνη χεῖρα ἐπαίτιδα εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Τὸ παλαιὸν σύστημα τῆς ἀπλουμένης χειρὸς εἶναι ἔωλος καὶ ἐσκωριασμένη συνήθεια, ἡ ὁποία μόνον τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐπαιτεῖαν εὐνοεῖ καὶ ἀναπτύσσει. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀνακουφίζεται ἐξ ἑαυτοῦ διὰ τῆς συναδελφώσεως καὶ ἀλληλεγγύης δημιουργῶν δικαίωμα ἀμύνης κατὰ τῶν δυσμενῶν περιστάσεων τῆς ζωῆς».

Ἐξ ἄλλου, ἔχοντας πεποίθησιν εἰς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς, συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον του εἰς τὴν νεολαίαν. Ἐμψυχώνει τοὺς μαθητὰς στὴν ἰδέα τοῦ ἀθλητισμοῦ. Καλεῖ τοὺς παράγοντας τοῦ Πανιωνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου καὶ διατυπώνει τὴν ἀξίωσιν νὰ ὀργανώσουν ἐπὶ νέων βάσεων τὸν Σύλλογο καὶ νὰ συγκεντρώσουν κάτω ἀπὸ τὴν στέγη του ὅλα τὰ παιδιὰ ποὺ περιεφέροντο στοὺς δρόμους τῆς Σμύρνης χωρὶς σκοπὸ καὶ προορισμό. Τὰ μέλη τοῦ Πανιωνίου δὲν ὑπερέβαιναν τότε τοὺς ἑκατὸν πενῆντα. Τὸν ἑπόμενο χρόνο ὁ Σύλλογος ἔδωσε μιὰ μεγάλη ἀθλητικὴ ἑορτὴν στὴν ὁποίαν παρέταξε χιλίους πεντακοσίους νεαροὺς ἀθλητάς. Ἦσαν οἱ καρποὶ τῶν μόχθων τοῦ Μητροπολίτου. Τὴν ἰδίαν ὑπὸ στήριξι εὑρῆκε ἀπὸ τὸν Χρυσόστομο καὶ ὁ Ἀπόλλων, τὸ δεύτερο ἀθλητικὸ σωματεῖον.

Ἐπιδίδεται συγχρόνως εἰς τὴν μεταρρύθμισιν καὶ βελτίωσιν τῶν λειτουργούντων κοινοτικῶν ἱδρυμάτων, τοῦ Ὁμηρείου κεντρικοῦ παρθεναγωγείου, τοῦ Βρεφοκομείου, τοῦ Γηροκομείου, τοῦ Ταμείου πτωχῶν, τοῦ Λαϊκοῦ κέντρου καὶ θέτει τὰς βάσεις νέων κοινωφελῶν ἱδρυμάτων. Συνιστᾶ συσσίτιον μαθητῶν, ἄσυλον ἀστέγων, ἐνοριακὰ συσσίτια τῶν πτωχῶν. Ἀνεγείρει εὐρὺ καὶ ὡραῖον κτίριον διὰ τὸ Λαϊκὸν κέντρον, ἱκανὸν νὰ περιλάβῃ τὸ σωματεῖον τοῦτο καὶ ἄλλους λαϊκοὺς συλλόγους, μὲ μεγάλην αἴθουσαν διὰ λαϊκὰς διαλέξεις. Ἀνεγείρει μέγαρον τῆς «Ἀδελφότητος Εὐσεβείας» καὶ νέον κτίριον διὰ τὸ Ὁμήρειον κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον.

Ζωηρότερον εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Μητροπολίτου ἡ κατάστασις τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης, μιᾶς τῶν ἱστορικῶν τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ, λόγω τοῦ σαθροῦ κτιρίου καὶ τῆς παρημελημένης διδασκαλίας. Τὸ σχολεῖον, τὸ ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Γαβριὴλ μὲ πρῶτον διδάσκαλον Διαμαντῆν τὸν Ῥύσιον, πάππον πρὸς μητρὸς τοῦ Κοραῆ, ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρία διὰ τὴν βραδύτερον, κατὰ τὸ ἔτος 1723, συσταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἱεροθέου Δενδρινοῦ καὶ Σεβαστοπούλου Εὐαγγελικὴν Σχολήν. Γιὰ νὰ ἀποτραπῆ κάθε τουρκικὴ ἐπέμβασις, ἡ Σχολὴ ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἐν Σμύρνῃ Γενικοῦ προξένου τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Στὴν σχολὴ αὐτὴ ἐδίδαξαν ὁ Χρύσανθος Καραβίας, Βενιαμίν, ὁ Λέσβιος, ὁ Κωνσταντῖνος Κούμας, μαθηταί της δὲ ὑπῆρξαν ὁ Κοραῆς, οἱ ἐκ Δημητσάνης Γεράσιμος καὶ Ἀγάπιος, ἱδρυταὶ κατόπιν τῆς περιφήμου σχολῆς τῆς Δημητσάνας, καὶ ἄλλοι διακριθέντες ὁμογενεῖς.

Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος ἐθλίβη γιὰ τὴν κατάπτωσι τῆς τόσον ἱστορικῆς σχολῆς, συνεπλήρωσε τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, ἐπέβαλε ἐσωτερικὴν τάξιν, εἰσήγαγε τὴν γυμναστικὴν ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα καὶ βροντόφωνα ἀνήγειρε διὰ τὴν σχολὴν νέον εὐρύχωρον καὶ ὡραῖον κτίριον ἀποδώσας οὕτως εἰς αὐτὴν βαμιαίως τὸ γόητρον καὶ τὸ κῦρος τῶν παλαιῶν ἡμερῶν της.

ΑΥΡΙΟΝ: Νέαι τουρκικαὶ κατηγορίαι.

Ἀνευρέθη χρυσοῦν ἀνδρικὸν ὡρολόγιον

Ὁ τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος κ. Νικ. Κ. Ἀγγελάκης, ἀνεῦρε προχθὲς εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ὀλυμπιακοῦ χρυσοῦν ἀνδρικὸν ὡρολόγιον χειρὸς καὶ τὸ παρέδωσεν εἰς τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας. Ὁ ἀπολέσας νὰ τὸ ζητήσῃ ἐκεῖ.

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 18 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 5 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ διευθυντὴς τῶν Ἐγκληματικῶν Φυλακῶν Πατρῶν διακηρύσσει ὅτι:

Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1963 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῶν Φυλακῶν, πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητῶν προμηθείας τῶν κάτωθι εἰδῶν ἤτοι:

1) Σιγαρέττων 2) καφὲ καὶ ζαχαρόνεως, 3) παντοπωλείου, 4) ὀπωρολαχανοπωλείου, 5) ψιλικῶν, 6) γαλακτοπωλείου, 7) χαρτικῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κρατουμένων τῶν ἄνω Φυλακῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως τῆς 31 Δεκεμβρίου 1964 χρονικὸν διάστημα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν διακηρύξεων.

Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας των, οὗτοι ἐπαναληφθήσονται τὴν 23ην καὶ 29ην Νοεμβρίου 1963, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ χρόνῳ.

Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Φυλακῶν εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἐν Πάτραις τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1963

Ὁ Διευθυντὴς
Α. ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΑΠΗΡΓΗΣΑΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΩΝ

Ὁ Σύλλογος Φαρμακοϋπαλλήλων Πατρῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως, τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας, τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ τὴν ΓΣΕΕ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Φαρμακοϋπάλληλοι Πατρῶν κατελθόντες σύσσωμοι 24ωρον προειδοποιητικὴν ἀπεργίαν ἀξιοῦν ὑμετέραν προσωπικὴν ἐπέμβασιν πρὸς ἄμεσον ἱκανοποίησιν χρονίζοντος ζητήματος προστασίας φαρμακοϋπαλληλικοῦ κόσμου ὑπὲρ Τ. Ε. Α.Υ.Φ.Ε., δεδομένου στέρησις ἀνωτέρου πόρου Ταμείου ἐπιφέρει τελείαν χρεωκοπίαν αὐτοῦ ἐπὶ ζημίᾳ ἠσφαλισμένων. Σύλλογος φαρμακοϋπαλλήλων Πατρῶν. Πρόεδρος Στ. Καπέτας, γραμματεὺς Ἰω. Σκούρας».

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Ὁ κ. Νικ. Πατρώνης καὶ ἡ Δημοκρατία

Οἱ προσωπικὲς φιλοδοξίες δὲν εἶναι κατακριτέες, ὅταν ὅμως δὲν ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῶν ὁμάδων καὶ τῶν λαῶν, ὅταν δὲν ἀντιτίθενται στὰ ἰδεώδη, ποὺ ἐκεῖνοι ποὺ λέγουν ὅτι θέλουν νὰ τὰ ὑπηρετήσουν, τὰ θέτουν σὲ δεύτερη μοῖρα ἀντιπροβάλλοντας καὶ ἀντιπαρατάσσοντας σ' αὐτὰ τὸν ἑαυτόν τους.

Ἡ λαοὶ συνηθίζουν δυστυχῶς νὰ πολυτεύωνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο στὴν Ἑλλάδα. Μέσα στὴν τάξη αὐτὴν φιλοδόξησε δυστυχῶς νὰ καταταγῆ καὶ ὁ νέος καὶ ἄξιος κατὰ τὰ ἄλλα πολιτευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Ν. Πατρώνης.

Ἔτσι καὶ ἐνῷ δημοσίᾳ διεκήρυξε πὼς ἰδεολογικὰ ἀνήκει στὴν Ἕνωση Κέντρου, σήμερα τὴν μάχεται λυσσαλέως, διότι ὅπως πολλοὶ Ἕλληνες πολιτευόμενοι, ἔτσι κι' αὐτός, μόνο μὲ προϋπόθεση τὴν ὑποψηφιότητα σὲ ἕνα συνδυασμὸ καὶ μὲ ἀμοιβὴ τὸ βουλευτικὸ ἀξίωμα φιλοτιμοῦνται ν' ἀγωνισθοῦν γιὰ τὶς ἰδέες, τὶς ὁποῖες ὑποτίθεται ὅτι πιστεύουν.

Ἀφοῦ ἐκτύπησε τὶς πόρτες ἄλλοτε καὶ τῆς ΕΡΕ ὁ ἀνεξάρτητος κ. Πατρώνης καὶ ἀφοῦ διεπίστωσεν ὅτι τὸ ρεῦμα κλίνει πρὸς τὴν Ἕνωση Κέντρου προέβη σὲ διάφορες ἐνέργειες γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ νὰ συμπεριληφθῆ στὸ συνδυασμό της χωρὶς νὰ τὸ κατορθώση. Καὶ ἀπὸ τότε ἄρχισε τὴν πολεμική.

Λυπηρὸ αὐτὸ γιὰ ἕνα νέο ποὺ φιλοδοξεῖ νὰ γίνῃ ἔστω καὶ ἐπαγγελματίας πολιτικός. Πολὺ δὲ λυπηρότερο ὅταν πρόκειται γι' αὐτὴν τὴν ἴδια τὴν Δημοκρατία, ὅπως αὐτὴ τὴ στιγμὴ συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ ἀγωνίζεται σκληρὸν ἀγῶνα μὲ τὸ νεοφασισμὸ καὶ τοὺς συμμάχους του τὴν 3η Νοεμβρίου. Γιατὶ ἡ μάχη ἡ ἐκλογικὴ τῆς 3ης Νοεμβρίου δὲν εἶναι μιὰ κοινὴ ἀναμέτρηση δημοκρατικῶν κατὰ βάσιν κομμάτων. Εἶναι ἡ μάχη γι' αὐτὰ τὰ θεμέλια τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος καὶ γιὰ τὴν ἔκβαση τῆς μάχης αὐτῆς θὰ ἦταν τιμὴ γιὰ τὸν κ. Πατρώνη νὰ θυσιασθῆ. Ἡ θυσία του θὰ ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τὸν δημοκρατικὸ λαὸν ἐν καιρῷ καὶ ἐδραιουμένης τῆς δημοκρατίας στὴν Ἑλλάδα θὰ μποροῦσε ὁ κ. Πατρώνης μὲ τὰ προσόντα ποὺ διαθέτει νὰ ἱκανοποιήση εὐκολώτερα τὶς προσωπικές του φιλοδοξίες.

Π. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁδὸς Γερμανοῦ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἀχαΐας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου

Ἐμφανίζεται καὶ πάλιν ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ὑπηρέτησε τὸν λαὸν καὶ τὸν τόπον, κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε πολιτικήν του σταδιοδρομίαν μὲ προθυμίαν καὶ εἰλικρίνειαν.

Τρεῖς φορὰς ἐξελέγη βουλευτὴς Ἀχαΐας καὶ κατὰ τὴν κοινοβουλευτικήν του θητείαν διεκρίθη διὰ τοὺς ἀγῶνας του, διεπομένους ἀπὸ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ἀπὸ βαθεῖαν ΑΓΑΠΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ καὶ τάσιν ΕΞΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ τοῦ τόπου.

Εἶναι ὁ πρῶτος καταθέσας πρότασιν Νόμου διὰ τὸ «πόθεν ἔσχες».

Εἰσηγήθη τὸν περιορισμὸν εἰς 150 τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἐπρωτοστάτησε πάντοτε εἰς πᾶν ζήτημα ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων.

Εἶναι ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τοῦ νόμου διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων χωρικῶν ἐπὶ κυβερνήσεως τοῦ στρατηγοῦ Πλαστήρα.

Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως συνέβαλεν εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἰσοπολιτείας καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ὕπαιθρον.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ εἰς τὸν ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ εἶναι μία ἀρίστη ἔκφρασις τιμῆς τῶν ψηφοφόρων τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ πρὸς ἕνα ΑΓΩΝΙΣΤΗΝ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Πρώην Ὑπουργὸς

Ὑποψήφιος Ἀχαΐας τῆς Ε.Ρ.Ε.

ΤΗΝ 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΞΙΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ 111

Θὰ διέλθη ἀπὸ Πετμεζᾶ Χάνι, διὰ τῶν Φιλαϊτικων Καλυβίων πρὸς τὰ Παγκρατέϊκα Καλύβια

Καθὼς ἀναγράφουν τὰ «Νέα τῶν Καλαβρύτων», χάρις εἰς τὰς συντόνους ἐνεργείας τοῦ τ. βουλευτοῦ κ. Βασ. Παπαρρηγοπούλου, ἐπετεύχθη ἡ ἀπόφασις δημοπρατήσεως τῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ 56 (111), κατὰ τὸ ὑπολειπόμενον τμῆμα της ἀπὸ Παγκρατέϊκα Καλύβια — Φιλαϊτικα Καλύβια — Χάνι Πετμεζᾶ.

Ἡ δημοπρασία, προϋπολογισμοῦ δαπάνης 3.000.000 δραχ. θὰ διενεργηθῆ ἐν Πάτραις τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας.

Τὸ ἔργον θὰ ἀρχίση τὸ συντομώτερον διότι τόσον ἡ ἐπιθυμία τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου ὅσον καὶ γενικώτερον τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, εἶναι νὰ λήξη ἐπὶ τέλους ἕνα πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐπὶ δεκαετίας ἀπασχολεῖ τὴ νΝομαρχίαν, πλέον δὲ νὰ λήξη ἡ διαμάχη περὶ τὸ πόθεν θὰ διέλθη ἡ ὁδός, διὰ τῆς ὁριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Υ. Δ. Ε., τῶν ἀντιφρονούντων τιθεμένων πρὸ τετελεσμένου γεγονότος.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Δικαιοσύνην εἰς τὰς ἐπιλαχούσας τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας

Κύριε Διευθυντά,

Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ τὴν συμπαράστασίν σας εἰς τὸν ἠθικὸν ἀγῶνα ποὺ διεξάγουν οἱ γονεῖς τῶν ἐπιλαχουσῶν σπουδαστριῶν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πατρῶν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν νὰ σταθῆτε εἰς τὸ πλευρό μας ἕνα ἀπὸ τὰς στῆλας τῆς ἐγκρίτου ὑμῶν ἐφημερίδος φθάση ἡ φωνὴ τῆς ἀγωνίας μας εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν Παιδείας καὶ δοθῆ ἡ πρέπουσα λύσις.

Παρακαλεῖται ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Σόντης νὰ δώσῃ εὔλογον λύσιν εἰς τὸ ἐπίμαχον θέμα τῶν διαγωνισθεισῶν καὶ ἐπιλαχουσῶν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πατρῶν, προσφέρων μεγίστην ἀνακούφισιν εἰς τοὺς γονεῖς μὲν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς —διότι ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀπὸ τὰ περίχωρα τῶν Πατρῶν— καὶ εἰς τὴν μεγάλην ταλαιπωρίαν ποὺ ὑποβάλλονται προκειμένου νὰ πληροφορηθοῦν διὰ τὴν τύχην τῶν θυγατέρων των ἐάν καὶ πότε θὰ εἰσαχθοῦν. Εἰς δὲ τὰς θυγατέρας των προσφέρουν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν ψυχικὴν ἀγωνίαν ποὺ νυχθημερὸν τὰς βασανίζει διότι δὲν γνωρίζουν μέχρι ποίου ἀριθμοῦ θὰ ἀναφέρῃ ἡ σχετικὴ διαταγὴ νὰ εἰσαχθοῦν ἐπιλαχοῦσαι εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Πατρῶν. Διὰ τοὺς ὡς ἄνω λόγους παρακαλεῖται καὶ πάλιν ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ συμμερισθῆ ἀπάσας τὰς ἐπιλαχούσας αἱ ὁποῖαι θὰ τοῦ εἶναι εὐγνώμονες καὶ πισταὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας.

ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. Διάμιαν ἀκόμη φορὰν συνηγοροῦμεν ὑπὲρ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῶν ἐπιλαχουσῶν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πατρῶν. Ὅταν εἰσήχθησαν ὡς ἐπιλαχοῦσαι αἱ ἔχουσαι τὸ «προνόμιον» ὡρισμένων οἰκογενειακῶν κατηγοριῶν (θύματα, πολύτεκνοι, ἔκπαιδευτικοὶ γονεῖς κλπ) μὲ βαθμοὺς μέχρι 72, εἶναι ἀδικώτατον νὰ εὑρίσκουν κλειστὴν τὴν πύλην τῆς Ἀκαδημίας αἱ ἐπιτυχοῦσαι μέχρι καὶ 92 βαθμῶν! Νὰ εἰσάγωνται, ἐπὶ τέλους, κατ' ἐξαίρεσιν ὡρισμέναι ὑποψήφιαι, ἀλλ' ὄχι ἐπὶ ἀποκλεισμῷ τῶν βαθμολογικῶς ἀνωτέρων των.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ
ΩΡΑ 7 Μ.Μ.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

ΟΜΙΛΗΤΗΣ

Ὁ κ. ΑΝΤ. ΜΠΡΙΛΛΑΚΗΣ

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Το φραγμα

("Υπόθεσις Ἀχελώου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

38ον

Ὁ ἄλλος ἔκανε μιὰ κίνηση σὰν νὰ θέλε νὰ φτάση τὸ χέρι του ἀλλὰ φάνηκε νὰ τὸ μετάνοιωσε καὶ τὸ πῆρε πίσω. Ἦταν ὁ τελευταῖος χαιρετισμός, τὸ τελευταῖο ἔχε γειά. Ὕστερα γύρισε κι' ἔφυγε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ὁ Μάθιου ἄρχισε νὰ σκέφτεται. Καθὼς ἀκολουθοῦσε τὰ ζῶα πάνω κάτω στ' αὐλάκια, τὸ μυαλό του δὲν ἦταν στ' ὄργωμα ὅπως ἄλλοτε. Τώρα ἦταν ἀπορροφημένος ἀπὸ ἄλλες σκέψεις.

Τὸ ἴδιο καὶ στὸ τραπέζι. Ἦταν σιωπηλὸς κι' ἡ σιωπή του καταπίεζε ὅλο τὸ σπίτι. Τὸ γέλιο εἶχε χαθεῖ ἀπὸ κεῖ μέσα. Σκεφτόταν ὅτι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἐμποδίση γιὰ πολὺ καιρὸ τὴν Ἑταιρία στὸ ἔργο της κι' ἑνοιωθε μέσα του ἕνα μεγάλο κενό. Στὴν ἀρχὴ πίστεψε πὼς προερχόταν ἀπ' τὸ μέγεθος τοῦ ἐχθροῦ. Γρήγορα ὅμως κατάλαβε ὅτι δὲν ἦταν ἀπ' αὐτὸ ἀλλὰ ἀπ' τὴ δική του μικρότητα.

Ἦταν ὅμορφη ἡ φετεινὴ ἄνοιξη. Ἔμοιαζε πὼς τοῦτος ὁ χρόνος ἔκανε ἰδιαίτερη προσπάθεια γιὰ νὰ γίνουν στὸν Ὅρμο τὸ κάθε τι ὅπως πρέπει. Οἱ βροχὲς ἤρθαν στὴν ὥρα τους καὶ σταμάτησαν στὴν ὥρα τους κάνοντας τὴ γῆ γόνιμη. Τὰ δέντρα ἦταν γεμάτα καρπούς καὶ προβλέπονταν μεγάλο γεννοβόλημα ἀνάμεσα στὰ ζῶα. Ἡ πρώτη σπορὰ μεγάλωνε ἀπ' τὴ μιὰ νύχτα στὴν ἄλλη. Ναί. Ἦταν ὅμορφη ἡ φετεινὴ ἄνοιξη. Μόνο ποὺ ἀντὶ νὰ χαροποιῆ τὸν Μάθιου, ἀντίθετα τοῦφερνε πόνο.

Κάθε βράδυ μετὰ τὸ δεῖπνο, εἶχε πάρει τὴ συνήθεια νὰ κάθεται μὲ τὸν γέρο στὴν τραπεζαρία καὶ νὰ τοῦ κουβεντιάζη. Ἐκεῖνος δὲν ἄκουγε. Ὀνειρευόταν κυττάζοντας τὶς φλόγες τῆς φωτιᾶς μὰ ὁ Μάθιου συνέχιζε νὰ τοῦ μιλάη.

Πότε, πότε σταματοῦσε καὶ γινότανε σιωπή.

—Πατέρα εἶπε ξαφνικὰ μιὰ βραδυὰ ὁ Μάθιου. Ἄκουσέ με πατέρα. Θὰ χάσουμε τὸν Ὅρμο καὶ θὰ πρέπει νὰ πεθάνης σ' ἕνα ξένο σπίτι. Δὲν θὰ μπορέσης νὰ πεθάνης στὸ σπίτι σου ὅπως θάταν σωστὸ ἀλλὰ ἀλλοῦ. Ἀνάμεσα στοὺς τοίχους ἑνὸς σπιτιοῦ ποὺ δὲν θάχης ξαναδεῖ. Μ' ἀκοῦς;

Μάταιος κόπος. Περισσότερες ἀπὸ δέκα φορὲς τοῦ εἶχε ἐξηγήσει κάθε τι γιὰ τὴν Ἑταιρεία ἔχοντας τὴν ἐλπίδα πὼς κάποτε θὰ καταλάβαινε καὶ θὰ τοῦδινε τὴ σωστὴ συμβουλή. Ὅμως ὁ γέρος δὲν ἄκουγε παρ' ὅλο ποὺ